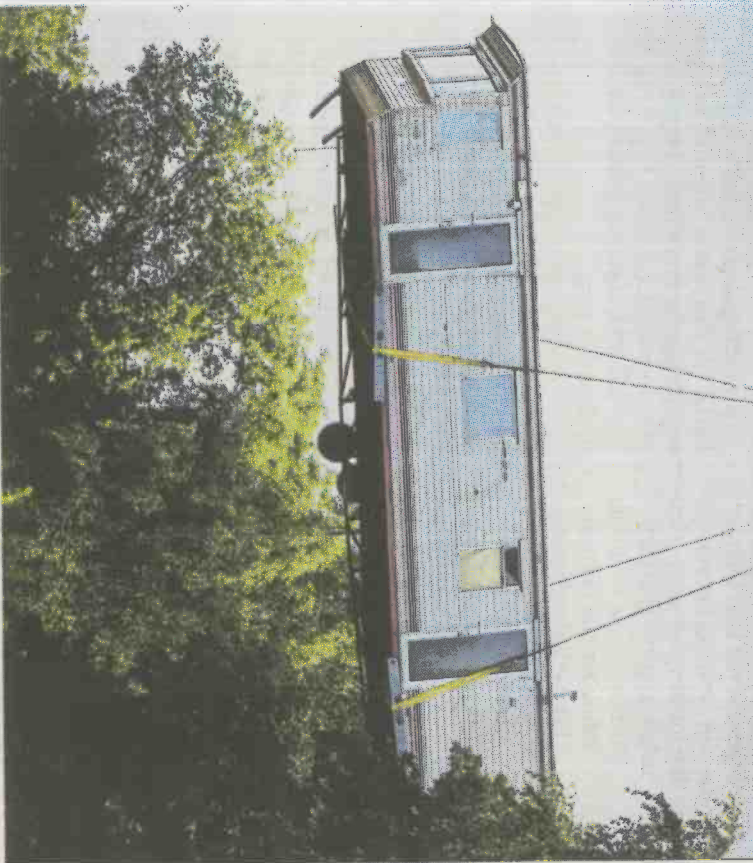

INTERVIEW LENY POPPE

Zo'n grote rotte plek zag je nergens anders in Nederland

Vervolg van pagina 11

Veel steun kreeg u aanvankelijk niet. Sterker, terwijl u ageerde tegen de camping stuurden andere gemeenten achter uw rug om doodleuk mensen waar ze geen kant mee op konden, naar Fort Oranje.

Zuinigjes: „Klopt. En niet alleen gemeenten. Zelfs justitiële inrichtingen deden dat. Natuurlijk is dat frustrerend! Je valt toch bijna van je stoel als je bij zo'n inrichting om ophefde-ring vraagt en je als antwoord krijgt 'maar een ex-gedetineerde mag toch zelf bepalen waar hij gaat wonen.'"

„Misschien heeft het ook wel iets met mijn karakter te maken dat ik niet bij de pakken ben gaan neerzitten. 'Ook al kost die camping mij de kop, heb ik weleens regen mijn col-legje in Zundert gezegd, 'ik ga door'. En gelukkig heb ik naderhand wel veel steun gekregen. Vooral van Peter Noordanus (voormalig burgemeester van Tilburg en voorzitter van de veiligheidsregio, red.). Die zei op een gegeven moment: Lenny, we gaan je helpen."

Lena Cornelia Poppe-de Looft, van 18 maart 1950. Telg uit een gereformeerd gezin in Vlissingen. Ze was lang kleuterleidster en schooljuf voor zover ze de politiek inging. Eerst als raadslid en later als wethouder voor het CDA in de Zeeuwse havenstad. Tien jaar geleden solliciteerde ze naar de baan van burgemeester in Zundert.

Hoewel ze naar eigen zeggen in Brabant wat losser in de omgang is geworden (hossend met carnaval, plisje in de hand, of rock- en rollend op de dansvloer met man Piet), is ze voor velen in haar omgeving toch altijd een beetje de strenge schooljuf gebleven. Een beetje een kouwe, hoor je van mensen om haar heen.

Zelf kent ze de kwalificaties ook. „Misschien heeft het wel iets te maken met de klei waar ik vandaan kom. Ik ben niet zo van al dat filosoferen en eromheen praten. Dat levert niks op."

Maar in haar omgeving hoor je ook andere geluiden. Poppe mag dan wat afstandelijk overkomen, ze heeft het hart wel op de goede plek, weet een dorpsgenoot te vertellen.

Daar denken de nog resterende bewoners op Fort Oranje overigens heel anders over. Velen voelen zich in de steek gelaten door Poppe die hen in juni, toen de gemeente het beheer van de camping overnam, plechtig beloofde dat de gemeente voor ze zou zorgen. Maar veel zeggen daar niets

Ik ben niet zo van filosoferen en eromheen praten. Dat levert niets op

van te hebben gemerkt. Ze dreigen als het laatste deel van de camping is ontruimd dakloos te raken. En dat is, hoor je overal op de camping, de schuld van maar één persoon: Lenny Poppe.

Raakt u dat?
„Het is nooit fijn als mensen zoïets over je zeggen. Het is ook niet waar. Ik ben geen kenau die de mensen van de camping jaagt. De bewoners die onze hulp echt nodig hebben, die een zorgindicatie hebben gekregen, helpen we wel degelijk op alle mogelijke manieren. Ook bij het vinden van andere huisvesting."

Toch wringt daar iets. Jarenlang sturen overheden mensen naar Fort Oranje en dan, als het uit de hand loopt, besluit diezelfde overheid de camping te sluiten.

„Je hoort mij niet ontkennen dat overheden in het verleden wel erg gemakkelijk hebben gezegd: ga maar naar Fort Oranje. Tegelijkertijd zijn ook veel mensen uit eigen beweging naar de camping gegaan. Dan weet je toch, met alle publiciteit rond Fort Oranje, waar je naartoe gaat? Is dat ook niet je eigen verantwoordelijkheid?"

Het 'probleem Fort Oranje' is straks opgelost. Maar de bewoners zullen ergens moeten blijven. Creëer je dan geen nieuw probleem?

„Misschien ontstraat er een waterbedeffect. Maar de problemen op Fort Oranje waren zo groot geworden. Zo veel mensen. Zo'n grote rotte plek zag je eigenlijk nergens anders in Nederland. Die moesten we aanpakken."

Wat anders: Boze tongen beweren dat u in al die jaren van strijd tegen Fort Oranje zelf bijna nooit op de camping bent geweest. Wanneer was u er voor het laatst?
Even valt er een sritte. Dan: „Jis dat relevant?"

Nou ja, er wordt gezegd dat u bang bent voor uw veiligheid en daarom Fort Oranje mijdt. Bent u weleens persoonlijk bedreigd?

„Dar ga ik liever niet op in. Het enige wat ik daarover kwijt wil is dat ik mij thuis nog altijd op mijn gemak voel. Ik heb een alarmstrallatie in huis en er hangen camera's. Maar ik ben niet bang aangelegd. Om een voorbeeld te geven: toen ik met mijn man op vakantie was in Zuid-Afrika, zijn we overvallen bij een pinautomat. Ik heb die man in de houdgreep genomen en mijn man heeft het genomen en mijn man heeft het pasje uit de handen van de overvaller getrokken."

COLLEGA

'Wegkijken is geen optie'

Burgemeester Jan Boelhoutwer van Gilze en Rijen volgt het optreden van zijn collega-burgemeesters Lenny Poppe rond camping Fort Oranje met meer dan gemiddelde belangstelling. Want ook in zijn eigen gemeente had de als *crime-fighter* bekend staande Boelhout-

wer de afgelopen jaren regelmatig zijn handen vol aan campings waar zich zaken afspeelden die het daglicht niet verdroegen. Hij is vol lof over zijn collega. „Moedig, haar optreden valt te prijzen. Lenny is toch degene geweest die heeft aangegeven dat het afgelopen

moest zijn met al die misstanden op Fort Oranje." Dat die aanpak gepaard gaat met dreigementen aan het adres van Poppe, verbaast Boelhoutwer niet. Zelf werd hij ook een aantal keren bedreigd. Een keer door een crimineel die hem liet weten met wapens wel

duidelijk te komen maken wat hij van hem vond. „Verschrikkelijk, je wil niet weten wat voor impact dat heeft. Camerabewaking bij je huis. De politie die je adviseert om voortaan maar niet meer dezelfde route naar huis te rijden,

de auto eens in een andere straat te parkeren. Ik weet niet welke dreigementen Lenny heeft gehad, maar dat gun je niemand. Van de andere kant: je moet als burgemeester door. Wegkijken is geen optie."